

การศึกษาวิจัย เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ของการค้าเด็กกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย : มาตรการในการป้องกันและแก้ไข” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงลักษณะความสัมพันธ์ของกระบวนการค้าเด็กหรือการค้ามนุษย์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นการพิทักษ์คุ้มครองสิทธิ สวัสดิภาพและประโยชน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้เด็กและเยาวชนถูกนำมาค้าและปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิด และเพื่อศึกษาถึงมาตรการต่าง ๆ ที่กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะได้นำมาใช้ในการดำเนินงานและการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดที่เป็นเหยื่อของกระบวนการค้าเด็ก การป้องกัน และแก้ไขเกี่ยวกับกระบวนการค้าเด็กกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยการศึกษาจากข้อมูล เอกสารของทางราชการ เอกสารทางวิชาการ ตำรา หนังสือ วารสาร รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนต่างชาติหรือไม่สามารถระบุสัญชาติที่หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย หรือการกระทำผิดในคดีอื่น และเด็กและเยาวชนไทยที่กระทำผิดในคดีต่าง ๆ ที่เป็นเหยื่อของการค้าเด็กหรือมนุษย์ ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลรับผิดชอบของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด 52 จังหวัด ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษารายงานทั้งสิ้น 336 ราย และการสัมภาษณ์เชิงลึก กรณีศึกษา (Case Study) จำนวน 5 ราย นอกจากนี้ ยังได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนสำหรับกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ที่จะได้นำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานของกรมต่อไปในอนาคต จำนวน 25 คน โดยมีผลการศึกษา ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 77.0 มีเชื้อชาติไทยร้อยละ 84.8 มีสัญชาติไทยร้อยละ 84.8 นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 89.5 ส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนมีอายุระหว่าง 15 – 18 ปี ร้อยละ 84.8 มีจำนวนพี่น้อง 1 – 2 คน ร้อยละ 36.6 เป็นบุตรคนโตของครอบครัว ร้อยละ 36.0 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 90.2 ส่วนใหญ่เรียนจบชั้นประถมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 29.2 สภาพการดำเนินชีวิตก่อนตกเป็นเหยื่อของการค้าเด็กหรือก่อนถูกจับกุม ส่วนใหญ่ว่างงาน ร้อยละ 42.9 สัมพันธภาพของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกับสมาชิกในครอบครัว ส่วนใหญ่ ไม่มีปัญหาใด ๆ กับครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ดีมีความผูกพันรักใคร่กลมเกลียวกัน ร้อยละ 62.8 สถานภาพการสมรสของบิดามารดา ส่วนใหญ่แยกกันอยู่ ร้อยละ 18.5 เด็กและเยาวชนอยู่ในความปกครองของบิดามารดา ร้อยละ 62.8 ระดับการศึกษาของบิดา ส่วนใหญ่ เด็กและเยาวชน

จะไม่ทราบเกี่ยวกับระดับการศึกษาของบิดา ร้อยละ 44.6 ระดับการศึกษาของมารดา ส่วนใหญ่ เด็กและเยาวชนจะไม่ทราบเกี่ยวกับระดับการศึกษาของมารดา ร้อยละ 34.2 อาชีพของบิดามารดา ส่วนใหญ่ มีอาชีพทำไร่ ร้อยละ 22.6 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ส่วนใหญ่ มีฐานะยากจน ร้อยละ 74.4 สภาพแวดล้อมของครอบครัว ส่วนใหญ่ เด็กและเยาวชนจะอยู่ในสภาพแวดล้อมของ ชุมชนชนบทห่างไกลความเจริญ ร้อยละ 31.5 ภูมิฐานะของเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่ อยู่ในชนบท ร้อยละ 51.8 สภาพปัญหาของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดก่อนตกเป็นเหยื่อของการค้าเด็กหรือก่อน ที่จะถูกจับกุม ส่วนใหญ่ เด็กและเยาวชนมีปัญหาส่วนตัวของเด็กและเยาวชนเอง ร้อยละ 27.6 ประเภทคดีที่เด็กและเยาวชนถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด หรือกระทำ ผิดส่วนใหญ่ เป็นความผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 40.5 สถานที่ควบคุมตัวเด็กและเยาวชน ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด และสถานที่ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิด ส่วนใหญ่ เด็กและเยาวชนจะถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานควบคุมตัวหรือสถานแรกรับ เด็กและเยาวชน ร้อยละ 67.8 ระยะเวลาที่ศาลพิพากษาให้เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดรับ การฝึกและอบรมอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่ มีระยะเวลา 1 ปี - 1 ปี 6 เดือน ร้อยละ 22.2 บุคคลที่มีส่วนในการนำเด็กและเยาวชนเข้ามาในประเทศ หรือนำมาทำงาน หรือทำให้ เด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อของการค้าเด็ก ส่วนใหญ่ เป็นเพื่อนบ้าน หรือเพื่อนในชุมชน หรือ ในหมู่บ้าน ร้อยละ 13.3

2. ลักษณะความสัมพันธ์ของกระบวนการค้าเด็กหรือการค้ามนุษย์กับการกระทำผิดของเด็ก และเยาวชน ส่วนใหญ่ เป็นเด็กและเยาวชนสัญชาติไทยชาย/หญิง ร้อยละ 74.7 ส่วนใหญ่ เป็นการ กระทำผิดในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 40.5 มีภูมิฐานะอยู่ในชนบท ร้อยละ 51.8 ความสัมพันธ์ของประเภทกลุ่มเด็กและเยาวชนกับสภาพปัญหาของเด็กและเยาวชนก่อนที่จะตกเป็นเหยื่อ ของการค้าเด็กและก่อนที่จะกระทำผิด ส่วนใหญ่ จะมีปัญหาส่วนตัวของเด็กและเยาวชนเอง ร้อยละ 27.6 ขอบเขตลักษณะของพฤติกรรม หรือการกระทำ หรือวิธีการของบุคคล หรือกลุ่มบุคคล หรือ องค์กรที่ปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนก่อนต้องคดีที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของกระบวนการค้าเด็ก หรือค้ามนุษย์ โดยเด็กและเยาวชนถูกบุคคล กลุ่มคน หรือองค์กรเป็นธุระจัดหา ซื้อขาย จำหน่าย พามาจาก หรือส่งไปยังที่ใด รับตัวไว้ ซึ่งเด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นว่ามี ขอบเขต ลักษณะของ พฤติกรรม หรือการกระทำหรือวิธีการที่มีความสัมพันธ์กับการค้าเด็กหรือค้ามนุษย์ ร้อยละ 70.8 ลักษณะวิธีการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่มีความสัมพันธ์กับการค้าเด็กหรือค้ามนุษย์ โดยบุคคล กลุ่มบุคคล หรือองค์กรค้าเด็ก ส่วนใหญ่ จะหลอกลวงโดยทำให้เกิดความเชื่อใจไว้วางใจ ร้อยละ 40.5 ความสัมพันธ์ของการกระทำที่เป็นการค้าเด็กหรือค้ามนุษย์กับประเภทของกลุ่มเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่ เป็นการให้ทำงานที่ผิดกฎหมาย ร้อยละ 42.9 แนวทางหรือวิธีการแก้ไขปัญหาของเด็กและ

เยาวชนภายหลังทราบว่าเป็นเหยื่อของการค้าเด็ก ค้ำมนุษย์ ส่วนใหญ่ ได้ขอร้องให้พาส่งตัวกลับภูมิลำเนา ร้อยละ 35.7 สภาพและการดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชนภายหลังที่ตกเป็นเหยื่อของการค้าเด็ก ค้ำมนุษย์ ส่วนใหญ่ เด็กและเยาวชนถูกบังคับให้ค้ายาเสพติดและให้เสพยาเสพติด ร้อยละ 20.0 ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเป็นผลมาจากการตกเป็นเหยื่อของการค้าเด็ก ค้ำมนุษย์ ส่วนใหญ่ เด็กและเยาวชนคิดว่าใช่ ร้อยละ 68.2

3. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้เด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อของการค้าเด็ก และปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิด ส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนเห็นว่าปัจจัยเกี่ยวกับตัวเด็กและเยาวชนเอง เช่น มีปัญหาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ร้อยละ 34.3 ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด ส่วนใหญ่ เด็กและเยาวชนคิดว่าปัจจัยที่เด็กและเยาวชนอยู่ในภาวะที่ควบคุมตนเองหรือช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ เพราะสภาพการณ์บังคับให้ต้องกระทำผิดตามคำสั่งของบุคคล กลุ่มบุคคล หรือองค์กรที่มีอำนาจเหนือกว่าบังคับให้กระทำ ร้อยละ 83.6 ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตภายหลังปล่อย ส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนจะศึกษาเล่าเรียนต่อ ร้อยละ 39.0 ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับประเภทของความต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือ ส่วนใหญ่ต้องการให้ช่วยติดต่อบิดามารดา หรือญาติในระดับมากที่สุด

4. การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อมาตรฐานต่าง ๆ ที่กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ควรนำมาใช้ในการดำเนินงานและการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดที่ตกเป็นเหยื่อของกระบวนการค้าเด็ก การป้องกัน และแก้ไขเกี่ยวกับกระบวนการค้าเด็กกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันสูงในเรื่องดังกล่าว โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงการดำเนินงานและการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดที่ตกเป็นเหยื่อของกระบวนการค้าเด็กของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่ เห็นว่าควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินงานของตำรวจ อัยการ และศาลเยาวชนและครอบครัวกับเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ให้แตกต่างไปจากคดีเด็กและเยาวชนโดยทั่วไป ร้อยละ 90.9 ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินงานและการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานสังกัดกรมพินิจฯให้แตกต่างไปจากคดีเด็กและเยาวชน โดยทั่วไป ส่วนใหญ่ ร้อยละ 100.0 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการค้าเด็กกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่ เชื่อว่ามีเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในสถานแรกรับเด็กและเยาวชนและศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับการค้าเด็ก ค้ำมนุษย์ หรือตกเป็นเหยื่อของการค้าเด็ก และเชื่อว่าเด็กและเยาวชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิดที่ถูกควบคุม

ตัวอยู่ในสถานแรกรับ และศาลพิพากษาว่ามีความผิดให้การฝึกและอบรมอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เป็นคดีที่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับการค้าเด็ก ค้ำมนุษย์ หรือตกเป็นเหยื่อของการค้าเด็ก ร้อยละ 100.0

ข้อเสนอแนะ

1. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ควรตระหนักและให้ความสำคัญว่าขณะนี้เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดที่มีความสัมพันธ์ หรือเกี่ยวข้องหรือตกเป็นเหยื่อของการค้าเด็ก ค้ำมนุษย์
2. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนต้องกำหนดนโยบาย แผน ระบบงาน วิธีการดำเนินงาน และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดที่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้อง หรือตกเป็นเหยื่อของการค้าเด็ก ค้ำมนุษย์ ที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม และมีความแตกต่างไปจากคดีเด็กและเยาวชนโดยทั่วไป
3. ควรกำหนดการให้คำนิยาม "การค้าเด็ก" เด็กและ "เยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อของการค้าเด็ก" ในทางกฎหมายที่ชัดเจนไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 โดยยึดถือตามคำนิยามข้อ 3 ของพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็กซึ่งได้กำหนดไว้ในกฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์เพื่อใช้เป็นหลักที่ยึดถือกันโดยทั่วไปในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพราะการขาดคำนิยามที่ชัดเจนในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 โดยตรงแล้ว จะทำให้แต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ หรือทำให้แต่ละหน่วยงานให้ความหมายของคำดังกล่าวตามมุมมองจากอำนาจหน้าที่ของตน การบังคับใช้กฎหมาย และการประสานงานไม่สอดคล้องกัน ส่งผลให้การดำเนินงานป้องกัน การบำบัดแก้ไขฟื้นฟูและการปราบปรามการค้าเด็กไม่สัมฤทธิ์ผล ไม่สามารถให้การพิทักษ์ ปกป้อง คุ้มครองสวัสดิภาพ สิทธิและผลประโยชน์ ตลอดจนไม่สามารถให้ความช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ได้อย่างเหมาะสม
4. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนควรเร่งรัดในการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องหรือตกเป็นเหยื่อของการค้าเด็ก ค้ำมนุษย์ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การคุ้มครองสิทธิ สวัสดิภาพเด็กและเยาวชน การบำบัดแก้ไขฟื้นฟู และการสงเคราะห์ช่วยเหลือ ฯลฯ ตลอดจนเทคนิค ทักษะ วิธีการ การดำเนินงาน เฉพาะด้านกับเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้เป็นการเฉพาะ และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนกลุ่มดังกล่าวนี้ได้อย่างเหมาะสม

5. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนควรเร่งรัดในการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ให้มีความรู้ ทักษะ เทคนิคทางด้านวิชาการขั้นสูง และประสบการณ์ ในการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เช่น พนักงานคุมประพฤติเจ้าของคดี นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ พยาบาล และบุคลากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนเหล่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล

6. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนควรปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานด้านคดีอาญา สำหรับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องหรือตกเป็นเหยื่อของการค้าเด็ก ค้ามนุษย์ เช่น การสอบปากคำ การสืบเสาะหาข้อเท็จจริงการรวบรวมข้อมูล จัดทำรายงานการควบคุมตัว รายงานการจำแนกประเภท การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู เบื้องต้น การสงเคราะห์ช่วยเหลือ ฯลฯ เพื่อให้สามารถพิทักษ์ ปกป้อง คุ้มครองสวัสดิภาพ สิทธิและผลประโยชน์ของเด็กและเยาวชนให้มากที่สุด

7. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนควรประยุกต์ใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ.2542 มาใช้กับคดีเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิดที่มีความสัมพันธ์ หรือเกี่ยวข้องหรือตกเป็นเหยื่อของการค้าเด็ก ค้ามนุษย์ เพื่อให้มีกระบวนการถามปากคำและสืบพยานสำหรับเด็กและเยาวชนเป็นพิเศษ และปรับปรุงวิธีการสืบพยานไว้ก่อน การฟ้องคดีต่อศาล และการนำวิธีสืบพยานสำหรับเด็กและเยาวชนอายุไม่เกิน 18 ปี ในชั้นศาล ไปใช้กับการสืบพยานไว้ก่อนการฟ้องคดีต่อศาล รวมทั้งจัดหาจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่จำเป็นเกี่ยวข้อง ให้เพียงพอและเหมาะสม และสอดคล้องกับการใช้พระราชบัญญัตินี้

8. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนควรปรับปรุง แก้ไข การดำเนินงานและการปฏิบัติ ต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดที่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องหรือตกเป็นเหยื่อของการค้าเด็ก ค้ามนุษย์ ในสถานแรกรับ และศูนย์ฝึกและอบรมใหม่โดยเฉพาะการบำบัดแก้ไข ฟื้นฟู การป้องกัน การสงเคราะห์ช่วยเหลือ การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย การสงเคราะห์ภายหลังปล่อย การติดตาม และประเมินผลภายหลังปล่อยให้เหมาะสม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

9. ควรเร่งรัดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ.2540 และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 เพื่อให้เป็นกฎหมายหลักในการดำเนินงานกับคดีเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิด ที่มีความสัมพันธ์ หรือเกี่ยวข้องหรือตกเป็นเหยื่อของการค้าเด็ก ค้ามนุษย์ รวมทั้ง กำหนดแนวทางที่ชัดเจนสำหรับการบำบัดแก้ไข ฟื้นฟู การให้ความช่วยเหลือ และกำหนดสิทธิต่าง ๆ ของเด็ก และเยาวชน (หรือผู้เสียหาย) ซึ่งอย่างน้อยจะต้องรับรองสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 9.1 สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัย
- 9.2 สิทธิที่จะได้รับการบำบัด แก่ไข พิ้นฟู และได้รับการจัดหาที่ฝึกที่เหมาะสม
- 9.3 สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว
- 9.4 สิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสภาพจิตใจ
- 9.5 สิทธิที่จะได้รับคำปรึกษา
- 9.6 สิทธิที่จะได้รับการช่วยเหลือทางกฎหมาย
- 9.7 สิทธิที่จะได้รับโอกาสในการทำงาน การศึกษา การฝึกอบรม และการสงเคราะห์ช่วยเหลือตามสภาพปัญหา และความต้องการของเด็กและเยาวชน
- 9.8 สิทธิที่พำนักในประเทศไทย เป็นการชั่วคราว และสิทธิที่จะกลับประเทศบ้านเกิด (เด็กและเยาวชนต่างด้าว)

10. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนควรจัดเตรียม จัดหา และให้บริการสังคมในด้านต่าง ๆ แก่เด็กและเยาวชนให้เหมาะสมและเพียงพอ ต่อการตอบสนอง ต่อความต้องการ และการแก้ไข ปัญหาของเด็กและเยาวชน โดยใช้ข้อมูลจากผลการศึกษาในครั้งนี้เป็นฐาน

11. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ควรมีการรณรงค์เผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการค้าเด็ก ค้ามนุษย์ ให้กับเด็กและเยาวชนในทุกพื้นที่ ทุกกลุ่มทั่วประเทศ โดยผ่านสื่อต่างๆ ทุกรูปแบบ เนื่องจากปัญหาการค้าเด็ก ค้ามนุษย์ มีสาเหตุเปลี่ยนไปโดยมีปัญหานี้เนื่องมาจากตัวเด็ก และเยาวชน วัฒนธรรม และค่านิยม

The study of "the Relationship between Child Trafficking and Juvenile Delinquency in Thailand: Measures for Prevention and Solution" aims to investigate how the child/human trafficking process relates to juvenile delinquency, to examine factors causing child trafficking as well as factors causing wrongdoing of those who are trafficked, and to recommend measures for the treatment of child and juvenile offenders under the responsibility of the Department of Juvenile Observation and Protection and measures for prevention and solution of child trafficking and juvenile delinquency.

The research method consists of the study of information drawn from variety of resources, such as official documents, research studies, books, and journal; and the interview of juveniles in the Juvenile Observation and Protection Centers (JOPCs) and experts in related fields. 336 juveniles from 52 centers were interviewed. They were offenders and victims of human trafficking and consisted of illegal aliens with identified and unidentified nationality and Thai juveniles. 5 more cases were also selected for case study. Additionally, 25 experts were interviewed about measures to prevent and solve the problem of juvenile delinquency and child trafficking.

The results of the study can be summarized as follows :

1. Demographic background :

77% of juveniles were male. 84.8% were Thai and had Thai nationality. Most were Buddhists (89.5%). Majority was aged between 15-18 years (84.8%) and had 1-2 brothers or sisters (36.6%). 36% were the eldest child. 90.2% were single. 29.2% had primary education. 42.9% were unemployed before being victimized or committing wrongdoing. 62.8% stated that they had good relationship with other family members. 18.5% reported that their parents separated. 62.8% were under the care of their parents. 44.6% did not know their fathers' education background and 34.2% did not know their mothers' educational background. 22.6% reported that their parents were farmers. 74.4%

were poor and their families lived in the communities outside town (31.5%). 51.8% were from rural areas. 27.6% reported that they had their own problem before being victimized or committing wrongdoing. 40.5% committed property offence. 67.8% were under care of detention centers or Juvenile Reception Centres. 22.2% were ordered by the court to be trained in Juvenile Rehabilitation and Training Centers for 1 year or 1 year and 6 months. 13.3% were trafficked or brought to Thailand by their neighbors or friends in the community or village.

2. Relationship between the child/human trafficking process and juvenile delinquency:

74.7% of juveniles in this study were Thai. 40.5% committed property offence. 51.8% were from rural areas. 27.6% reported that they had their own problem before being victimized or committing wrongdoing. 70.8% of juveniles stated that they were sold, traded, brought or sent by individuals, groups, or organizations and 40.5% reported that they were deceived to trust these people. 42.9% involved in illegal activities after being trafficked. 35.7% requested to be sent back to their hometowns after being trafficked. 20% were forced to traffick drug or use drug. 68.2% agreed that their wrongdoing resulted from trafficking.

3. Factors causing child trafficking and wrongdoing:

34.3% of juveniles believed that the major factors were related to their own problems, such as physical problem, mental health problem, emotional problem, and social problem. 83.6% told that they committed wrongdoing because they were helpless and dependent and were forced to act. 39% planned to go back to school after release. Most juveniles stated that to be able to contact their parents or relatives was the most important help they need.

4. Measures to prevent or solve the problem of juvenile delinquency and child trafficking:

Experts agreed that measures or standards relating to the treatment of child and juvenile victims of trafficking should be improved, especially measures implemented by the juvenile justice agencies. 90.9 of experts agreed that measures and treatment conducted by police, prosecutors, and juvenile and family courts should be improved and different from

other measures applied to general juvenile cases. All experts (100%) agreed that the Department of Juvenile Observation and Protection should treat child and juvenile victims of trafficking differently from other juveniles when they were under their care. All experts also believed that some juveniles in Juvenile Reception Centres and Juvenile Rehabilitation and Training Centers were victims of trafficking or involved in this type of crime.

Recommendations

1. The Department of Juvenile Observation and Protection should aware and focus on the problem of child and juvenile offenders involving in or being victims of trafficking.

2. Policy, plan, system, process, and treatment of child and juvenile offenders involving in or being victims of trafficking conducted by the Department of Juvenile Observation and Protection should be clear, implementable, and different from those implemented to general juvenile cases.

3. The legal definition of the terms 'child trafficking' and 'child and juvenile victims of trafficking' should be stated in the Act for the Establishment of and Procedure for Juvenile and Family Court B.E. 2534 and consistent with Article 3 of the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children.

4. The Department of Juvenile Observation and Protection should promote understanding about child and juvenile offenders involving in or being victims of trafficking, any related laws, rights and welfare protection, the treatment and welfare service, as well as special techniques, skills, and procedures for the treatment of this juvenile group.

5. The Department of Juvenile Observation and Protection should promote the human development for the treatment of this juvenile group. Personnel and staff, such as probation officers, social workers, psychologists, training officers, and nurses, should gain knowledge, skills, and techniques to treat these juveniles efficiently and effectively.

6. The Department of Juvenile Observation and Protection should improve legal procedure for child and juvenile offenders involving in or being victims of trafficking in order to protect their rights, welfare, and benefits.

7. The Department of Juvenile Observation and Protection should apply the Criminal Procedure Amendment Act (No.20) B.E. 2542 to juvenile cases involving in or being victims of trafficking in order that the special procedure of inquiry, testimony, and prosecution and arrangement of special equipment are possibly provided.

8. The Department of Juvenile Observation and Protection should improve the procedure and treatment of child and juvenile offenders involving in or being victims of trafficking conducted in Juvenile Reception Centers and Juvenile Rehabilitation and Training Centers. The procedure and treatment including rehabilitation program, prevention program, after care service, and follow-up, should be efficiently and effectively implemented.

9. The Measures in Prevention and Suppression of Trafficking in Women and Children Act, B.E. 2540 and the Act for the Establishment of and Procedure for Juvenile and Family Court B.E. 2534 should be amended to be the main laws of the treatment of child and juvenile offenders involving in or being victims of trafficking. Additionally, guidelines on rehabilitation, assistance, and rights of these children and juveniles should be clearly established and include the following rights.

9.1 The right to be safe

9.2 The right to receive appropriate rehabilitation, treatment, and training service

9.3 The right to be protected their privacy

9.4 The right to receive medical service and psychological recovery

9.5 The right to receive counseling

9.6 The right to receive legal service

9.7 The right to have an opportunity to be educated, to work, to be trained, and to receive welfare according to their needs.

9.8 The right to temporarily reside in Thailand and the right to be safely repatriated (child and juvenile aliens).

10. The Department of Juvenile Observation and Protection should sufficiently provide adequate social service to these children and juveniles in accordance to their needs and problems as stated in this study.

11. The Department of Juvenile Observation and Protection should publicize and educate general public and children about child and human trafficking through all kinds of media.